№ 108 (440). Rok III. Warszawa, 16 maja 1922 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU

NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM SWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 200 za wiersz nonpareiu. b) Instytucji i osób prywatnych 250 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy następny raz 25 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 500 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 800 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczaniem do domu 600 mk. Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji **25 mk.**

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37. Telefon № 417-03.

Treść numeru 108-go.

Obwieszczenie

Na zasadzie art. 90 do 109 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. Ust. № 17/1922, poz. 140) §§ 20 do 28 i 37 rozporządzenia wykonawczego Ministra Skarbu z dnia 30 stycznia 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 18/1922, poz. 150), Izba Skarbowa w Warszawie wzywa płatników podatku procentowego od zysku w m. st. Warszawie do składania deklaracji celem wymiaru wspomnianego podatku na lata 1921 i 1922.

Deklaracje złożyć mają:

1) właściciele przedsiębiorstw handlowych kategorji I, II, III,

2) właściciele przedsiębiorstw przemysłowych kategorji I, II, III, IV, V, VI, z wyjątkiem przedsiębiorstw obowiązanych na zasadzie art. 66 ustawy o podatku przemysłowym do składania sprawozdań publicznych,

3) ekspedytorzy, maklerzy giełdowi i ajenci (pośrednicy),

4) lekarze, dentyści, lekarze weterynaryjni, felczerzy, adwokaci, obrońcy sądowi, notarjusze, wydawcy, pism perjodycznych, literaci, artyści, architekci, inżynierowie, technicy, chemicy, agenci.

W deklaracjach winny być podane obroty i zyski z roku 1920 i 1921.

Do składania deklaracji Izba Skarbowa wyznacza ostateczny termin do dnia 31 maja 1922 roku włącznie.

Deklaracje mogą być składane bezpośrednio we właściwych Urzędach Skarbowych podatków i opłat skarbowych w m. st. Warszawie, lub też przesyłane pocztą pod adresem:

do I Urzędu Skarbowego — ul. Długa Nr. 42 (Okręgi Policyjne I, II, X, XII);

do II Urzędu Skarbowego — ul. Długa 42 (Okręgi Policyjne III, IV, V, XXVI);

do III Urzędu Skarbowego — ul. Nowogrodzka Nr. 60 (Okręgi Policyjne VI, VII, VIII, XIX, XXII, XXIII);

do IV Urzędu Skarbowego — ul. Nowogrodzka Nr. 60 (Okręgi Policyjne IV, XI, XIII, XVI, XX, XXI);

do V Urzędu Skarbowego — ul. Nalewki Nr. 2 (Okręgi Policyjne XIV, XV, XVII, XVIII. XXIV, XXV).

Blankiety deklaracji otrzymywać można bezpłatnie w wspomnianych Urzędach Skarbowych.

Właściciele przedsiębiorstw, pragnący opłacać procentowy podatek od zysku, w myśl art. 104 ustawy o podatku przemysłowym na podstawie ogólnej sumy zysków, osiągniętych ze wszystkich należących do nich przedsiębiorstw znajdujących się w okręgu jednego Urzędu skarbowego, powinni wnieść w tym przedmiocie najpóźniej do dnia 31 maja 1922 r. podania do właściwego Urzędu Skarbowego. O ile zaś przedsiębiorstwa, należące do jednego płatnika, znajdują się w obrębie m. st. Warszawy, lecz w okręgach kilku Urzędów Skarbowych, wymienione podanie złożyć należy do Urzędu Skarbowego, w okręgu którego są prowadzone księgi handlowe i cała rachunkowość, dotycząca tych wszystkich zakładów.

Winni niezłożenia deklaracji do dnia 31 maja 1922 roku włącznie, jako też ci, którzy nie zamieścili w deklaracjach wiadomości niezbędnych do określenia obrotów i zysków z przedsiębiorstw i osobistych żajęć, podlegają grzywnie do 10.000 mk. (art. 132 ustawy o podatku przemysłowym).

Kto w celu uchylenia od ustawowej powinności podatkowej osoby własnej, lub przez siebie zastępowanej, świadomie złoży w deklaracji do podatku procentowego od zysku nieprawdziwe zeznanie, albo w wyjaśnieniach do deklaracji tej poda nieprawdziwe wiadomości, które mogą przyczynić się do udaremnienia wymiaru albo uszczuplenia ustawowo należącego się podatku, niezależnie od obowiązku dopłaty należności podatkowej, ulegnie karze pieniężnej od dwukrotnej do dwudziestokrotnej sumy niewymierzonego lub uszczuplonego podatku, albo karze pozbawienia wolności do 3 miesięcy (art. 137 powołanej ustawy).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 15 marca 1922 r.

w przedmiocie wykonania ustawy o przymusowem szczepieniu ochronnem przeciwko ospie.

(Dokończenie).

§ 13. W miejscowościach, w których panują epidemicznie choroby zakaźne niewolno urządzać punktów szczepienia ospy aż do wygaśnięcia epidemji. Jeżeli w okresie szczepienia na punkcie wybuchnie epidemja, punkt szczepienia winien być natychmiast zwinięty.

§ 14. W razie stwierdzenia w gminie przypadków ospy naturalnej, lekarz powiatowy zarządza niezwłocznie odosobnienie chorego na ospę i poddaje przymusowemu szczepieniu wszystkie osoby, które mają, względnie w ciągu ostatnich czternastu dni miały bezpośrednią styczność z chorym. Jeżeli mimo tych zarządzeń, ospa nie da się umiejscowić i grozi niebezpieczeństwem epidemji—lekarz powiatowy zarządza szczepienie z konieczności w całej gminie lub jej części.

Szczepieniu z konieczności podlegają wszyscy mieszkańcy gminy lub jej części, z wyjątkiem osób, wymienionych w § 9 p. 4 niniejszego rozporządzenia.

§ 15. W razie powikłań w związku ze szczepieniem ochronnem przeciwko ospie, lub zachorowań świeżo zaszczepionych dzieci, lekarz powiatowy obowiązany jest niezwłocznie zbadać na miejscu przyczyny choroby i zawiadomić odpowiednie władze II instancji.

Jeżeli stwierdzone zostanie, że źródłem zakażenia była szczepionka należy niezwłocznie wycofać z użycia zapasy szczepionki, pochodzące z danego zakładu i zawiadomić władze II instancji dla poczynienia dalszych kroków.

O ile powikłanie zostało wywołane przez niedbalstwo, nieumiejętność, lub wadliwą technikę szczepienia, lekarz powiatowy zawiesza w czynnościach osobę szczepiącą i skierowuje sprawę do władzy II instancji.

Jeżeli zakażenie powstało wskutek niezachowania czystości ze strony zaszczepionego lub jego otoczenia, lekarz powiatowy winien objaśnić poszkodowanym na zdrowiu przyczyny zachorowania i donieść o wypadku władzy II instancji.

O każdym wypadku śmierci rzekomo wskutek szczepienia, lekarz powiatowy obowiązany jest poczynić dochodzenie i zawiadomić władze II instancji.

§ 16. Potrzebną dla okresu szczepienia ilość szczepionki ustalają lekarze powiatowi na podstawie wykazów nadesłanych im przez zarządy komunalne (§ 7 i 8).

17. Szczepienie ochronne przeciwko ospie, może być dokonywane jedynie krowianką. Szczepienie limfą humanizowaną jest wzbronione.

Do szczepień ochronnych przeciwko ospie wolno używać tylko szczepionki z Państwowego Zakładu Epidemjologicznego w Warszawie lub z jego składów, albo też z takich zakładów, które uzyskały od Ministerstwa Zdrowia Publicznego prawo wyrobu i sprzedaży szczepionki w obrębie Państwa Polskiego.

§ 18. Ministerstwo Zdrowia Publicznego dostarcza krowianki do wykonywania szczepienia przymusowego i z konieczności oraz ponosi koszty wynagrodzenia personelu szczepiącego.

§ 19. Do wszelkich szkół, zakładów naukowych i wychowawczych, mogą być przyjmowane tylko takie osoby, które przedstawią urzędowe świadectwa szczepienia ospy.

Osoby narażone na zakażenie ospą naturalną wskutek warunków pracy, jak: lekarze, felczerzy, akuszerki, sanitarjusze, sanitarjuszki, pielęgniarze, pielęgniarki, dezynfektorzy, praczki oglądacze zwłok, służba szpitalna, personel kościelny, pracownicy zakładów pogrzebowych i t. p. podlegają w razie zjawienia się przypadków ospy w miejscowości, gdzie pracują, szczepieniu ospy ochronnej z konieczności, o ile nie przedstawią miejscowym władzom świadectwa lekarskiego, stwierdzającego, że w ciągu ostatnich 5 lat ospa ochronna była im szczepiona z wynikiem dodatnim, lub że przebyły ospę naturalną w tym czasie.

§ 20. Osoba szczepiąca podczas wykonywania powierzonych sobie czynności ma charakter urzędnika państwowego i władze państwowe i samorządowe obowiązane są udzielać jej na żądanie wszelkiej pomocy i opieki.

§ 21. W miastach, wydzielonych z powiatów, wszystkie czynności i obowiązki lekarzy powiatowych, wymienione w niniejszem rozporządzeniu, spełniają naczelni lekarze miejscy w porozumieniu z właściwą władzą administracyjną II instancji i pod jej nadzorem.

O ile miasta wydzielone z powiatów nie posiadają swojego lekarza, czynności te spełnia miejscowy lekarz powiatowy.

§ 22. Przekroczenie rozporządzenia niniejszego będzie karane na podstawie ustawy o przymusowem szczepieniu ochronnem przeciwko ospie z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 63 poz. 372) w drodze administracyjnej o ile czyn karygodny nie podlega ukaraniu w myśl ogólnych postanowień karnych.

Minister Zdrowia Publicznego:
Chodźko.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 kwietnia 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Zdrowia Publicznego o opłatach za czynności sądowo-lekarskie w b. zaborze rosyjskim.

Na podstawie art. 978[1] i 979 u p. k. w brzmieniu według ustawy z dnia 25 lutego 1921 r. w przedmiocie zmian w ustawodawstwie karnem, obowiązującem w b. zaborze rosyjskim (Dz. U. R. P. № 30, poz. 169) zarządza się co następuje:

§ 1. Lekarze urzędowi i wolno praktykujący za czynności sądowo-lekarskie pobierają opłaty podług taksy określonej w niniejszem rozporządzeniu.

§ 2. Za czynności nieprzewidziane w taksie, oblicza się wynagrodzenie podług normy, określonej za czynności analogiczne.

§ 3. Wysokość opłat za poszczególne czynności oblicza się w sposób następujący: podstawową kwotę, podaną w taksie, mnoży się przez liczbę odpowiadającą jednej dwudziestej mnożnika drożyźnianego, ustalonego dla miejscowości I klasy.

§ 4. W większych miastach I i II kategorja mnożnika) należy się biegłemu przy badaniach, mających się odbyć poza jego mieszkaniem, zwrot kosztów przejazdu w obie strony, o ile odległość pomiędzy mieszkaniem i miejscem czynności wynosi więcej niż 1 kilometr, i o ile biegły nie korzysta z rządowych środków przewozowych; zwrot kosztów pojazdu (dorożki) przyznać należy jedynie w braku środka masowego transportu (tramwaje, omnibusy i t. p.).

§ 5. Za udział w czynnościach urzędowych kilku biegłych, każdy z nich otrzymuje całkowitą należność za dokonane przezeń czynności.

§ 6. Przy ryczałtowych opłatach za czynności sądowo-lekarskie należność powinna być obliczona podług przeciętnej liczby badań i orzeczeń sądowo-lekarskich, dokonanych w danym okręgu w ciągu ostatnich 2 lat. Opust ze strony lekarza nie może wynosić mniej niż 10%.

§ 7. Za dokonane przez biegłego czynności poza miejscem jego zamieszkania, oprócz sum obliczonych na podstawie niniejszej taksy, należy się zwrot rzeczywistych kosztów podróży i djety.

§ 8. Djety dla biegłych lekarzy oblicza się w ten sposób, że lekarzom urzędowym i profesorom uniwersytetu należy się djeta podług ich stopnia służbowego, prywatnym docentom uniwersytetu, oraz lekarzom naczelnym szpitali publicznych djeta VI stopnia służbowego, innym lekarzom dyplomowanym djeta VII stopnia służbowego.

§ 9. Taksa niniejsza dotyczy lekarzy powiatowych i prywatnych, wzywanych w charakterze biegłych przez Władze Sądowe. Lekarze sądowi etatowi pobierają poza djetami i kosztami przejazdu tylko opłatę za czynności wymienione w punktach 2, 8, 10 i 11 § 10-go.

§ 10. Podstawowe opłaty za czynności sądowo-lekarskie są następujące:

1) badanie sądowo-lekarskie osób wraz z orzeczeniem:
   a) osób, uszkodzonych na ciele w zwykłych przypadkach, oraz wszystkich innych osób dla stwierdzenia ich stanu zdrowia 5 mk.,
   b) jeżeli badanie było długie i żmudne, bądź z powodu ilości obrażeń, bądź z powodu ich charakteru (np. przy uszkodzeniu mózgu, rdzenia, przy nerwicach urazowych, przy obrażeniach narządów wewnętrznych jak to: płuc, serca, trzewiów brzusznych, wewnętrznych narządów płciowych) lub też, gdy orzeczenie musiało być obszernie uzasadnione . . 10 mk.
2) Nałożenie badanemu opatrunku (oprócz zwrotu za dostarczony materjał opatrunkowy) 3 mk.
3) Badanie przez lekarza specjalistę powołaego w charakterze konsultanta wraz o orzeczeniem: . . . . . 15 mk.
4) Badanie stanu umysłowego wraz z orzeczeniem:
   a) badanie jednorazowe 20—30 mk.
   b) każde następne badanie 10—15 mk.
5) Oględziny zewnętrzne i sekcja zwłok osoby dorosłej, dziecka, lub noworodka wraz z orzeczeniem . . . . 20—30 mk.
6) Oględziny zewnętrzne zwłok lub sekcja częściowa wraz z orzeczeniem . . . . 10 mk.
7) Obecność wraz z ewentualną radą zawodową przy sekcji, ekshumacji lub oględzinach zwłok za każde zaczęte pół godziny . . . . . . 5 mk.
8) Obecność przy rozprawach sądowych razem z udzieleniem orzeczenia za każde zaczęte ½ godziny . . . . 5 mk. Przerwę trwającą mniej niż godzinę, jeżeli nastąpi w ciągu rozprawy, lub pomiędzy dwiema rozprawami, odbywającemi się tego samego dnia, wlicza się w czas obecności.
9) Orzeczenie, wydane na podstawie przejrzenia akt 5-15 mk.
10) Badanie gołem okiem narzędzi, leków, trucizn, plam i t. p. o ile musi się ono odbywać oddzielnie od badań, wymienionych w punktach poprzednich, wraz z orzeczeniem 3—5 mk.
11) Specjalne naukowe badanie wraz z orzeczeniem:
   a) plam: mikrospowe, chemiczne, względnie widmowe oraz biochemiczne 10-30 mk.
   b) krwi na obecność tlenku węgla . . . . . 15 mk.
   c) potraw, leków, trucizn, wymiocin, kału, włosów, cząstek ciała — mikroskopowe . . . . 15—30 mk.
   d) bakterji z założeniem hodowli i doświadczeniem na zwierzętach . . 20—50 mk.
   e) szczegółowe kliniczne badanie moczu . . 10 mk.
   f) badanie promien. „Roentgena" . . . 20—50 mk.
12) Stawienie się na podstawie otrzymanego wezwania, gdy czynność bez winy lekarza nie została wykonana za każde zaczęte pół godziny 3 mk.

§ 11) Jeżeli okaże się nieodzowna potrzeba przybrania przy czynności sądowo-lekarskiej pomocy (felczera, sanitarjusza i t. p.) należy przyznać osobie przybranej do pomocy odszkodowanie za oderwanie się od zajęć w wysokości 3—15 mk. niezależnie od zwrotu należności przewidzianych w art. 979[1] u. p. k. i wynagrodzenia za pracę.

Minister Sprawiedliwości: *Sobolewski*

Minister Zdrowia Publiczn. *Chodźko.*

Minister Skarbu: *Michalski.*

Wykaz linji autobusowych.

1* Plac Zamkowy, Most, Zygmuntowska, ul. 11 Listopada, Białołęcka, N.-Bródno.
Pierwszy wóz z pl. Zamkowego, odchodzi o godz. 7.00 r.; z N.-Bródna o godz. 7.36 rano
Ostatni wóz z placu Zamkowego odchodzi o godz. 9.45 wiecz. z Nowego-Bródna o godzinie 10.21 wieczorem.
Jazda trwa 32 min.

2.* Pl. Zamkowy, Podwale, Ś-to Jerska, Nalewki, Pokorna, szosa Marymoncka, Marymont.
Pierwszy wóz z placu Zamkowego odchodzi o godz. 6.40 rano — z Marymontu o godzinie 7.10 rano
Ostatni wóz z placu Zamkowego odchodzi o godz. 9.45 wiecz.; — z Marymontu o godz. 9.41 wiecz.
Jazda trwa 35 min.

3.* Plac Zamkowy, Most, Zygmuntowska, Florjańska, Szeroka, Targowa, Grochowska, stacja Grochów.
Pierwszy wóz z placu Zamkowego odchodzi o godzinie 7.00 r. — z Grochowa o godzinie 7.35 rano
Ostatni wóz z placu Zamkowego odchodzi o godz. 9.22 wiecz. — z Grochowa o godz. 9.57 wiecz.

4.* Dw. Główny, Marszałkowska, Piękna, Górna, Czerniakowska (do Wójtówki).
Pierwszy wóz z Dw. Głównego odchodzi o godz. 7.00 r. — z Czerniakowa o godzinie 7.35 rano
Ostatni wóz z Dw. Głównego odchodzi o godz. 9.45 wiecz. — z Czerniakowa o godz. 10.20 wiecz.
Jazda trwa 32 minuty.

P. Dobra, Solec, Ludna, Książęca, Nowy-Świat, Al. Jerozolimskie, Marszałkowska, Bagno, Graniczna, El. Brama, pl. Bankowy, pl. Teatralny, Bielańska, Nalewki, Franciszkańska, pl. Krasińskich. Miodowa, pl. Zamkowy, Zjazd—i odwrotnie.
Pierwszy wagon w obydw. kierunkach z eksp. ze Zjazdu przy łaźni odch. 7.00
Ostatni wagon w obydwóch kierunkach z eksp. ze Zjazdu przy łaźni odch. 10,25
Jazda trwa 46 minut.